

[Jensen-Broby.]

Hemmeligheder ud, og det kun bliver en enkelt Mand, maaske Formanden, der faar Lejlighed til at høre dem.

Der er en Ting endnu, jeg gerne vil nævne, og det er, at de Kendelser, som Kontrolraadet afsiger, kan appelleres. Naar man har faaet et Paalæg, kan vedkommende Virksomhed, vedkommende Branche, vedkommende Sammenslutning inden 4 Uger kræve en Domstols Afgørelse, kræve, at det indbringes for Landsretten. Jeg mener, at det kan være meget godt, at man har en Bestemmelse om, at Kendelserne er appellable. Men i det hele mener jeg dog — jeg skal ikke gennemgaa flere af Lovforslagets Bestemmelser —, at man er gaaet alt for vidt, gaaet alt for kraftigt frem, og man er gaaet langt kraftigere frem, end mit Parti vil kunne gaa med til.

Til Slut skal jeg gøre opmærksom paa, at der i § 16 staar, at samtidig med, at nærværende Lov vedtages, skal Bestemmelserne om Priskontrol i Loven om Indløseligheden af Nationalbankens Sedler og om Foranstaltninger til Værn for den danske Valuta ophæves. Jeg vil spørge den højtærede Minister, om det er saadan, at ogsaa de priskontrollerende Bestemmelser, som vel ogsaa findes i den Lov, vil lige nu har vedtaget, af 1937, skal ophæves. Saa vidt jeg husker, er der til den nye Valutalov overført saadanne Bestemmelser fra Loven af 1935. Man giver altsaa en Lov den ene Dag og sætter tilsvarende Bestemmelser ind i en anden Lov nogle Dage efter, saaledes at Dele af den første Lov meget hurtigt ophæves.

Man kunde spørge om, hvilken Grund der er til at vedtage et Lovforslag som det foreliggende. Jeg har allerede sagt, at man kan ikke benægte, der er adskillige Tilfælde, hvor en Lov om Priskontrol kan være nødvendig, og hvor der finder Fordyrelse Sted af Varerne. Men hvad er Aarsagen til, at disse Varefordyrelser særlig har taget Fart i den sidste Tid? Er det ikke paa Grundlag af den Politik, som Regeringen har ført? Er det ikke først og fremmest paa Grundlag af den Valutapolitik, som Regeringen har ført? Ved at Valutacentralen hindrer, at vi faar Varer her til Landet, skabes der Vareknaphed, og derigennem skabes der Mulighed for den store Prisfordyrelse.

Jeg kan ogsaa godt pege paa den Beskyttelseslovgivning, som er gennemført i dette Land, og som har bevirket en stærk Stigning af Varepriserne. Jeg kan minde om Toldloven af 1932, idet man ved den Lov fik gennemført en hel Del Beskyttelse for den hjemlige Industri og netop af de

Varer, som bruges ude i de almindelige Husholdninger. Jeg kan nævne Glas, Porcelæn og Fajance, som fik en mægtig Forhøjelse. Jeg kan nævne alt vort Tøj og vort Skotøj. Jeg kan nævne elektriske Artikler og en hel Del af de Ting, som bruges i Byggeindustrien. Altsaa, den Beskyttelses-toldlovgivning, som man gennemførte sammen med de Konservative i 1932, har været med til at bringe en stor Fordyrelse af Varepriserne og sætte Leveomkostningerne op for hele det forbrugende Publikum.

Men det er jo intet imod den Beskyttelse, som finder Sted ved, at man gennem Valutaloven udelukker de udenlandske Varer, hindrer al Konkurrence og giver de hjemlige Fabrikanter Mulighed for at tage for Varerne næsten, hvad de vil. Man lægger dem ligefrem i Munden gennem en saadan Lovgivning, at de skal fordyre Leveomkostningerne, fordyre Varerne for det forbrugende Publikum, og her kunde man jo tage mange Eksempler — der er ikke Mangel derpaa —, som viste, hvordan de Virksomheder, der har faaet denne Beskyttelse gennem Valutaloven, har skovlet Penge ind. Jeg skal ikke nævne ret mange.

Jeg kan nævne for Glassets Vedkommende Kastrup Glasværk, for Gummifodtøjs Vedkommende Codan i Køge. Jeg kan endelig nævne for Tøjets Vedkommende de danske Bomuldsspindier. Vi saa jo for nylig, hvorledes de gav en Friaktie og saa 50 pCt. i Udbytte. Tror nogen, det havde været muligt, hvis ikke vi havde haft en Valutalovgivning, der havde hindret al Konkurrence for dem? Det er en Tilstand, som rammer hele det forbrugende Publikum. Jeg kan ogsaa nævne Træet til Byggeriet, Jern og Jernrør og mange andre Ting til Byggeriet, som fordyrer Byggeomkostningerne og derigennem direkte fordyrer Lejen, navnlig for Byernes Arbejderstand. Jeg kunde for Resten i denne Forbindelse nævne, at naar man taler om disse Kapitalistforetagender . . . (Prieme: Fy dog!). Der er et Medlem, der siger uha, og det giver jeg ham Ret i; naar de socialdemokratiske Foretagender „Stjernen“ og „Enigheden“ drives efter de samme Principper, maa det være de andre Kapitalistforetagender, der har fordærvet dem, f. Eks. giver „Stjernen“, som har en Aktiekapital paa 200 000 Kr., et Overskud paa 1 Million om Aaret, jeg ved ikke, om man kan kaldet det andet end et Kapitalistforetagende, der giver saadanne mægtige Udbytter, og jeg har ikke set „Stjernen“ sælge sit Øl billigere end de andre Kapitalistforetagender, „Tuborg“ og „Carlsberg“ — jeg synes, de holder sammen. Det samme er Tilfældet